

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 22 Кж 27
Бања Лука, 27.12.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина предсједника вијећа, Душка Бојовића и др Велка Икановића чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Б.Ђ. и Е.Б. због кривичног дјела - тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, те оптуженог Р.Г. због кривичног дјела - тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. истог законика, као и оптуженог Б.Ђ. због кривичног дјела - недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о притвору оптужених Б.Ђ. и Р.Г. након укидања пресуде Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 К-п од 15.7.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.12.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор против оптужених Б.Ђ. и Р.Г., тако да по овом рјешењу може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казни изречених у првостепеној пресуди.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем овога суда број 11 0 К 024603 22 Кж 27 од 27.12.2023. године, укинута је пресуда Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 К-п од 15.7.2022. године, којом је оптужени Б.Ђ. оглашен кривим због кривичног дјела - тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом - недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, а оптужени Р.Г. оглашен кривим због кривичног дјела - тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. КЗ РС. За та дјела је оптуженом Б.Ђ. изречена, и то за кривично дјело - тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС казна дуготрајног затвора у трајању од 39 (тридесет девет) година, а за кривично дјело - недозвољена производња и промет оружја или

експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС казна затвора у трајању од 2 (двје) године, те је осуђен на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 12.6.2019. године од 23.00 часа као дана лишења слободе, па све док притвор траје, а оптужени Р.Г. је осуђен на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 10.5.2019. године од 15.15 часова као дана лишења слободе, па све док притвор траје.

Како се оптужени Б.Ђ. и Р.Г. налазе у притвору, а пресуда којом су осуђени на казне затвора је укинута, овај суд је у смислу одредбе члана 329. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), испитао да ли и даље постоје разлози за њихов притвор, па је одлучио као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога.

Против оптуженог Б.Ђ., првостепени суд је продужио притвор након изрицања пресуде, из притворских разлога прописаних одредбама члана 197. став 1. тачка а) и г) ЗКП РС, док је против оптуженог Р.Г. притвор продужен из притворског разлога прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, па овај суд налази да након укидања првостепене пресуде постоје и даље разлози да се притвор против оптужених Б.Ђ. и Р.Г. продужи.

Наиме, за кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, за које се оптужени терете, може се изрећи казна затвора у трајању од најмање 10 година, са могућношћу изрицања казне дуготрајног затвора, што у конкретном случају указује да је испуњен општи услов за продужење притвора по притворском основу из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, којим је предвиђено одређивање притвора у ванредним околностима, ако је ријеч о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна, а које је посебно тешко с обзиром на начин извршења или посљедице кривичног дјела, ако би пуштање на слободу резултовало стварном пријетњом нарушавања јавног реда.

Да се у конкретном случају управо ради о таквом посебно тешком кривичном дјелу, с обзиром на начин извршења дјела и његових посљедица, произилази из чињеница да је то дјело претходно детаљно планирано, извршено из засједе, уз употребу аутоматског оружја, ноћу, на јавном путу, при чему је оштећени С.К. лишен живота у близини своје породичне куће, а у својству његовог личног обезбјеђења смртно страдао Ж.П. а Г.И. задобио тешке тјелесне повреде, док је на супротној страни такође смртно страдао један од саучесника у извршењу дјела (Ж.К.), које чињенице у својој скупности представљају околности које то дјело чине посебно тешким. Доводећи у везу те околности са медијским извјештавањем о самом учињеном кривичном дјелу, као и о кривичном поступку који се води против оптужених, што се са несмањеном пажњом и заинтересованошћу јавности пратило, како у поступку изрицања првостепене пресуде а тако и у другостепеном поступку по жалбама на првостепену пресуду, по мишљењу овог суда и даље постоје разлози за притвор из 197. став 1. тачка г) ЗКП РС у односу на оба поменута оптужена.

С тим у вези треба истаћи да је сврха посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, отклањање стварне пријетње нарушавања јавног реда прије него што се таква пријетња реализује, јер би у супротном дошло до онемогућавања успјешног вођења кривичног поступка, што наведени притворски разлог треба да спријечи, при чему је тај посебни притворски разлог конципиран тако да има за циљ отклањање и саме пријетње нарушавања јавног реда. Поостојање такве пријетње је у конкретном случају неспорно, што произилази из Записника МУП-а Републике Српске, Управе за ... број ... од 1.11.2019. године, у којем је констатована одлучност радника предузећа „S.S.“ д.о.о. Б.Л. (чији је власник и био оштећени С.К., које предузеће има своје пословне јединице у више градова у Републици Српској и Босни и Херцеговини), да би у случају пуштања поменутих оптужених на слободу, своје незадовољство исказали масовним окупљањем и протестима.

Стога би по оцјени овог суда, пуштање оптужених на слободу у овој фази поступка резултовало стварном пријетњом нарушавања јавног реда у виду окупљања грађана и изражавања незадовољства на начине који би онемогућили успјешно вођење предметног кривичног поступка, усљед чега и даље постоје разлози за продужење притвора оптуженим након укидања првостепене пресуде, а из разлога прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Такође, у односу на оптуженог Б.Ђ. и даље постоји посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, који се заснива на бјекству тог оптуженог и саскривању на непознатом мјесту у периоду од скоро два мјесеца након извршења кривичног дјела - тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, због чега је за тим оптуженим расписана потјерница и одређен притвор. Цијенећи да се те околности нису измијениле, односно да и даље егзистирају након што је укинута првостепена пресуда којом је тај оптужени осуђен на јединствену казну дуготрајног затвора од 40 година, то у својој укупности за тог оптуженог и представља довољан мотив за бјекство, слиједом чега и даље постоје околности које указују на опасност од његовог бјекства, чиме је и остварен посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Сходно наведеном, без основа се указују приједлози браниоца оптуженог Б.Ђ., адвоката Т.С. из Б., а и самог тог оптуженог (изнесени у жалбама на првостепену пресуду, а и у писменом приједлогу од 27.12. 2023. године на сједници вијећа овог суда поводом жалби на првостепену пресуду) за укидање притвора том оптуженом те да се брани са слободе, уз одређивање мјере забране напуштања боравишта и забране путовања (како је то предложено од стране његовог поменутог браниоца). Такође је без основа и приједлог (ранијег) браниоца оптуженог Р.Г., адвоката М.Б. из Б.Л. (изнесен у жалби на првостепену пресуду) да се тај оптужени пусти на слободу и брани са слободе.

Из наведених разлога, притвор оптужених Б.Ђ. и Р.Г. је продужен, на основу члана 329. став 4. ЗКП РС у вези са чланом 203. став 3. истог закона, па тако да им по овом рјешењу може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казни изречених у првостепеној пресуди, у односу на сваког од њих.

Записничар

Соња Матић

Предсједник вијећа

Обрен Бужанин

Поука о правном лијеку:

Против овог рјешења дозвољена је жалба, вијећу овога суда, путем првостепеног суда, у року од 3 (три) дана по пријему рјешења. Жалба не задржава извршење рјешења.